

Du-te primăvară!

Nicu Hăloiu

Du-te primăvară!

...

Și primăvara asta totuși se va duce,
De lângă noi, probabil mai departe,
Iar vântul își va lua parfumul dulce,
Lăsând în urma lui miros de moarte!

...

Ce primăvară va mai dori să lase
Să nu-i fie-admirate acele zile care,
Pline de căldură, în strai de sărbătoare,
Vor trece nevăzute de cei ce stau în case?

...

Iar primăvara asta atât cât va rămâne
Va fi mai capricioasă decât a fost vreodată,
Lăsând pe cerul nostru norii să se-adune
Și ploile să plângă această țara moartă!

...

Du-te primăvară, du-te-n bună pace,
Nu mai sta pe-aici prin țara noastră,
Tu-n țara asta moartă nu mai ai ce face
Vom rămâne noi, privind de la fereastră!

...

Du-te primăvară că nu suntem în stare,
Să păstrăm intactă a Domnului grădină,
Du-te, ia cu tine și Sfânta Sărbătoare,
Ce să facem noi cu Sfânta Lui Lumină?

...

Vom aprinde singuri câte-o lumânare
Când va fi atunci, la miezul nopții,
Nu pentru nădejdea în viața viitoare,
Ci, din bezna vieții, ne lumineze morții!